

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319202040
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1319202040.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a JUDr. Ľuboša Sádovského v právnej veci žalobcu: žalobcu: I. D. L., M. XX.XX.XXXX, Q. R. XXXX/XX, Q., zast. JUDr. Adrianou Ručkayovou, advokátkou, Inovecká 8, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanej: I. B. Q., M. XX.XX.XXXX, Q. A. XX/E, Q., S.ast. Advokátskou kanceláriou Beňová, s.r.o., Blumentálska 8, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti a o nariadenie neodkladných opatrení, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 4. júla 2019, č.k. 24C/39/2019-55, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol oba návrhy žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými sa žalobca domáhal jednak uloženia povinnosti žalovanej vydať žalobcovi do troch dní jeden pár kľúčov od bytu Č.. XXX, M. P. na U. Q. R. K. na B. F. Q., P. Č.. XXXXX, F. K. na B. X/ B, U. na U. D. K. Č.. XXXX/XX G. F. XXXX L.X - S. U. J. M., G. Q. I., G. Q. - L.. Č.. M. L., B.. Ú.. F., S.É. na C. F. Č.. XXXX (ďalej len „byt vo vlastníctve žalobcu“) za účelom zabezpečenia výkonu jeho vlastníckeho práva a za týmto účelom strpieť vykonanie obhliadok nehnuteľnosti, vykonané žalobcom, resp. ním splnomocnenou osobou za podmienky, že výkon obhliadky oznámi žalobca žalovanej vopred a vykoná ju za osobnej prítomnosti žalovanej, a to do právoplatného skončenia konania o veci samej (prvý návrh), v ktorom sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanej do troch dní vypratať predmetný byt, ako aj uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťou, zapísanou na liste vlastníctva Č.. XXXX pre B.. Ú.. M. L., G. Q. I., J. A. Q. Č.. XXX, B. P. M. na X. U. Q. R. P. P. Č.. XXXXX, F. A. XX/E, U. na U. D. K. Č. XXXXX/XXX G. F. XXX L.X (ďalej len „byt vo vlastníctve žalovanej“), a to tak, že túto nehnuteľnosť nemôže predať, darovať, vložiť do majetku právnickej osoby, zameniť ani iným spôsobom scudziť, prenajať, alebo poskytnúť do bezplatného užívania tretím osobám, založiť, zriaďovať zabezpečovací prevod práva, alebo zaťažiť vecným bremenom, alebo inak zaťažiť v prospech tretích osôb, okrem uzatvorenia odplatnej nájomnej zmluvy, taktiež až do rozhodnutia o veci samej (druhý návrh).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáha uloženia povinnosti žalovanej vypratať vyššie špecifikovaný byt v jeho vlastníctve tvrdiac, že ho žalovaná užíva neoprávnené a bez právneho titulu, pričom on spláca úver, ktorým je byt zaťažený a hradí takmer všetky náklady spojené s jeho užívaním (žalovaná uhrádza len platby za elektrickú energiu) a žalovaná mu neuhrádza žiadne protiplnenie za užívanie bytu. Napriek opakovaným výzvam sa žalovaná odmieta z bytu vystaňovať, hoci lehota na vypratanie bytu uplynula dňa 31.03.2019. Umožňuje užívanie bytu aj iným osobám, ktoré taktiež nemajú právny titul predmetný byt užívať. Súd prvej inštancie skonštatoval, že po podaní žaloby podal žalobca dva vyššie uvedené návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Poukázal na to, že žalobca svoj prvý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil potrebou dočasnej úpravy pomerov, pretože dochádza k porušovaniu jeho vlastníckeho práva a môže dôjsť ku škode na majetku. Uviedol, že sa nemôže dostať do vlastného bytu, keďže všetky kľúče od bytu sú v dispozícii žalovanej, a napriek tomu, že ju viackrát vyzval na vydanie jedného exempláru kľúčov a umožnenie ohliadok nehnuteľnosti (za prítomnosti žalovanej, aby nedošlo k ujme na jej právach), žalovaná mu kľúče nevydala. Možnosť, že by ako vlastník bytu vymenil zámky na byte, sa rozhodol nevyužiť, aby sa nevystavil možnosti trestného stíhania a aby svoju dcéru, ktorá aktuálne v byte býva spolu s matkou, nevystavil zbytočnému a neadekvátnemu stresu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je jeho jedinou možnosťou, aby mal k dispozícii aspoň jedno vyhotovenie kľúčov do rozhodnutia vo veci samej. Žalovaná mu svojím konaním bráni nielen vo vstupe do bytu a jeho užívaní, ale mu aj bráni vykonať osobné ohliadky bytu, teda či nedošlo k poškodeniu jeho vlastníctva, aj s ohľadom na to, že byt užívajú jemu neznáme osoby. Uviedol, že výkon ohliadky by realizoval po predchádzajúcom telefonickom upozornení žalovanej, za jej osobnej prítomnosti, prípadne za prítomnosti ňou splnomocnenej osoby. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval aj naliehavým právnym záujmom - ochranou svojho majetku pre prípad, ak by nastala napríklad havária, poistná udalosť, prípadne iné situácie, keď mal za to, že nariadenie neodkladného opatrenia žalovanú nijakým spôsobom neobmedzí.

4. Druhý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že žalovaná podala v konaní na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12C 36/2019 (v postavení žalobkyne) dva návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd vyhovel a jemu bola uložená povinnosť umožniť a strpieť neobmedzený vstup a užívanie jeho bytu žalovanou a ich dcérou a bolo mu tiež zakázané nakladať s jeho bytom, pričom proti oboch rozhodnutiam podal odvolanie. Poukázal na to, že žalovaná svoje návrhy odôvodnila okrem iného skutočnosťou, aby mali s dcérou zachovanú právnu istotu v bytovej otázke a zabezpečený psychický komfort, pretože teraz žijú v obavách a v zbytočnom strese, že predmetný byt môže žalobca predať. Žalobca žiadal nariadenie ním navrhovaného neodkladného opatrenia z dôvodu, že žalovaná by mohla byť v jej vlastníctve bezodplatne previesť alebo predať, teda zbaviť sa svojho majetku, a tým seba aj ich spoločnú dcéru úmyselne uviesť do bytovej tiesne len za účelom dožadovať sa bezodplatného užívania bytu v jeho vlastníctve. Mal za to, že ak by žalovaná previedla svoje vlastníckeho právo k jej bytu, došlo by na jeho strane k nenapraviteľnej ujme. Žalovaná v rozpore s dobrými mravmi plánuje predať svoj byt, vykonáva už kroky k jeho predaju, a tým neoprávnene a neprimeraným spôsobom plánuje zasahovať do jeho vlastníckeho práva. Za dôležité a zároveň za skutočnosť, ktorá osvedčuje bezodkladnosť, ako aj opodstatnenosť jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považoval, že nemá vedomosť o aktuálnych záväzkoch žalovanej.

5. Súd prvej inštancie z predloženého C. Č.. XXXX zistil, že výlučným vlastníkom bytu Č.. XXX je žalobca, byt nadobudol kúpnu zmluvou U.J. F.-XXXX/XXXX zo dňa 06.06.2018. Na LV je zapísaná poznámka o začatí súdneho konania na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 12C 36/2019 vo veci nahradenia prejavu vôle na darovacej zmluve a poznámka o neodkladnom opatrení, ktorým bolo žalobcovi zakázané nakladať s bytom Č.. XXX až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci 12C/36/2019. V časti Ťarchy je na LV zapísané záložné právo Slovenskej sporiteľne a.s. na byt Č.. XXX podľa F.-XXXX/XXXX zo dňa 03.05.2018. S. C. Č.. XXXX vyplýva, že výlučnou vlastníčkou bytu Č.. XXX je žalovaná, ktorá byt nadobudla kúpnu S. F.-XXXX/XX zo dňa 26.11.2014. Ako ťarcha je zapísané záložné právo Slovenskej sporiteľne a.s. podľa F.-XXXX/XX zo dňa 02.10.2014. Z listu zo dňa 19.02.2019 vyplýva, že právny zástupca žalobcu vyzval žalovanú na vypratanie bytu vo vlastníctve žalobcu do 31.03.2019 s odôvodnením, že dňom 01.04.2019 mieni žalobca pristúpiť k predaju bytu z dôvodu vyriešenia svojej finančnej situácie. Žalovanej dal právny zástupca do pozornosti, že byt Č.. XXX na Tomášikovej ulici, ktorý je vo vlastníctve žalovanej, a na ktorý prispel žalobca sumou viac ako 60.000 eur, je voľný a pripravený k okamžitému nasťahovaniu. Žalovanú ďalej žiadal o umožnenie osobnej prehliadky bytu a poskytnutie aspoň jedného vyhotovenia kľúčov. Zo spisu sp. zn. 12C 36/2019 zistil, že súd uznesením zo dňa 02.04.2019 uložil žalobcovi (v postavení žalovaného) povinnosť, aby umožnil a strpel žalovanej a ich maloletej R. B.Í. L., M.. XX.XX.XXXX, neobmedzený vstup a užívanie bytu Č.. XXX až do právoplatnosti rozhodnutia konania o nahradenie prejavu vôle. Ďalším neodkladným opatrením zo dňa 21.05.2019 súd zakázal žalobcovi až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 12C 36/2019 o nahradenie prejavu vôle nakladať s bytom číslo Č.. XXX. Proti oboch neodkladným opatreniam podal žalobca odvolanie.

6. Konštatoval, že žalovaná žiadala vo vyjadrení vo veci samej žalobu zamietnuť. Uviedla, že strany žili v spoločnej domácnosti, že ich vzťah sa rozpadol pre nadviazanie pomeru žalobcu s jeho terajšou partnerkou, a že od februára 2018 žijú oddelene. Tvrdí, že sa so žalobcom dohodli na usporiadaní majetkových vzťahov okrem iného tak, že žalobca sa dohodou zo dňa 12.03.2018 zaviazal, že mal. B. L.G. daruje 3-izbový byt na ulici K. na B. po jeho obstaraní na čiastočný hypotekárny úver a zároveň sa zaviazal, že bude platiť úver za uvedený byt vo výške 350 eur až do jeho splatenia. V tom čase žalobca ešte nebol vlastníkom bytu, jeho vlastnícke právo bolo zapísané na základe kúpnej zmluvy, zavkladovanej v katastri nehnuteľností pod F.-XXXX/XXXX zo dňa 06.06.2018. Rodičia L. B. sa dohodli tak, že žalovaná sa s maloletou, ktorá je rozsudkom sp. zn. 38P 236/2018 zverená do osobnej starostlivosti matky, nasťahovala do uvedeného bytu. Žalovaná uviedla, že znášala náklady spojené so zariadením bytu, byt sa kupoval čiastočne zariadený, a doteraz znáša všetky náklady spojené s užívaním bytu. Poukázala na to, že žalobca aj v konaní sp. zn. 38P 236/2018 potvrdil, že malotej daruje predmetný byt a jej umožní užívať predmetný byt až do jeho prevodu na dcéru. Umožnenie užívania vyplýva aj z ďalšej mailovej komunikácie, v ktorej sa strany dohodli na znášaní nákladov spojených s užívaním bytu, z čoho vyplýva, že užíva byt oprávnene. Konanie žalobcu, ktorý sa snaží o vypratanie bytu ňou spolu s ich spoločnou dcérou, ktorá je zverená do jej starostlivosti, považuje za v príkrom rozpore nielen s dohodou strán, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala na neodkladné opatrenie zo dňa 02.04.2019, nariadené v konaní sp. zn. 12C 36/2019, a tiež a na skutočnosť, že predmetom uvedeného konania vo veci samej je ten istý byt ako v tomto konaní, pričom rozhodnutie v konaní sp. zn. 12C 36/2019 má vplyv na konanie o vypratanie, pretože sa v ňom rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a zároveň z dôvodu, že je nutné rešpektovať právo užívania bytu žalovanou a maloletou dcérou, vyplývajúce z nariadeného neodkladného opatrenia. Preto navrhla podľa ust. § 164 C.s.p. konanie prerušiť až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 12C 36/2019.

7. Súd prvej inštancie posúdil vec právne podľa ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. c) a d), § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 C.s.p., a po vysvetlení predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že žalobca dostatočne neosvedčil svoj hmotnoprávny nárok vo veci samej, tzn. že možno predbežne usudzovať, že žalovaná nie je oprávnená byt užívať a že jej pravdepodobne bude uložená povinnosť byt vypratať. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobca tvrdil, že žalovaná užíva byt bez akejkoľvek dohody, avšak dôkazy, ktoré predložila žalovaná (a o ktoré opieral svoje rozhodnutie súd v uznesení zo dňa 02.04.2019), svedčia naopak o tom, že žalovaná užíva byt po dohode so žalobcom. Konštatoval, že zo žalovanou predložených dôkazov vyplýva, že žalobca obstaral byt práve pre ich spoločnú maloletú dcéru, ktorá je po dohode zverená do starostlivosti žalovanej. Vyhodnotil, že z dôkazov predbežne vyplýva to, čo tvrdí žalovaná, teda že medzi stranami bola uzavretá dohoda o tom, že byt budú užívať obe. V dohode zo dňa 13.03.2018 sa strany totiž dohodli, že ich dcéra Kristína bude v starostlivosti matky žiť v jednej domácnosti, a tiež na tom, kedy bude otca navštevovať. Túto rodičovskú dohodu schválil aj súd. Okrem toho žalobca v dohode vyhlásil, že byt po jeho obstaraní na hypotekárny úver daruje mal. dcére a zaviazal sa platiť úver na byt až do doby jeho splatenia. Dospel potom k predbežnému záveru, že maloletá dcéra strán je oprávnená užívať byt Č.. XXX vo vlastníctve žalobcu, pretože to vyplýva z dohody jej rodičov. Keďže dcéra je maloletá, má osem rokov, a bola zverená do starostlivosti matky, je žalovaná tiež oprávnená byt užívať. Uviedol, že nie je zrejmé, že by došlo k zmene dohody rodičov alebo k zmene rozhodnutia súdu vo veci starostlivosti o maloletú, ani že by nastala iná nová závažná skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na uzavretú dohodu, a preto je zatiaľ potrebné trvať na jej dodržiavaní. Poukázal tiež na to, že neodkladným opatrením zo dňa 21.05.2019 súd v konaní sp. zn. 12C 36/2019 zakázal žalobcovi nakladať s bytom.

8. Vyslovil potom názor, že naliehavá potreba upraviť pomery strán spôsobom, ako to navrhoval žalobca, nie je daná. Poukázal na to, že žalobca nemôže predávať byt, nie je preto dôvod doň vstupovať a za tým účelom vykonávať jeho obhliadku, ani dôvod na to, aby žalovaný mal kľúče od bytu, ktoré mu umožnia do neho vstupovať. Ak sa žalobca dovoľával svojej ochrany ako vlastníka s poukazom na ust. § 126 Obč. zák. a na čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, vyhodnotil, že žalovaná ani mal. dcéra nezasahujú neprímeraným spôsobom do jeho vlastníckeho práva, a ani ho nezavádzajú vlastníckeho práva nezákonným spôsobom. Vysvetlil, že právo pokojne užívať svoj vlastný majetok je nutné vždy posudzovať aj s prihliadnutím na práva iných osôb, ktoré vlastníak týmto osobám zriadil. Zdôraznil, že podľa čl. 21 ústavy je obydlie nedotknuteľné a nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Aj s prihliadnutím na uvedené ustanovenie mal súd za to, že nie je dôvod umožniť žalobcovi, aby mohol v podstate neobmedzene vstupovať do bytu len preto, že je jeho vlastníak, pretože by tým narušal nedotknuteľnosť obydlia a súkromie žalovanej a malotej dcéry a nezodpovedalo by to rodičovskej dohode, ktorú ohľadne

starostlivosti a stretávania sa schváli aj súd. Uzavrel, že je potrebné zachovať a rešpektovať doterajší pokojný stav, na ktorom sa obe strany dohodli.

9. Argument žalobcu, ktorý tvrdil možnosť vzniku škody na jeho majetku napríklad v dôsledku havárie, a s tým súvisiacu potrebu sprístupniť byt, nepovažoval za presvedčivý a akceptovateľný dôvod na vydanie kľúčov od bytu, keď poukázal na to, že existujú iné, vhodnejšie spôsoby, ako sa strany môžu dohodnúť na opatreniach, aby k takejto situácii nedošlo. Zdôraznil, že byt je určený na bývanie maloletej dcéry, a preto nie je namieste ani predpokladať, že žalovaná bude byt poškodzovať alebo ho vystavovať riziku poškodenia. Ďalej k argumentom žalobcu uviedol, že užívanie bytu inými osobami než maloletou dcérou a žalovanou, ktorá sa o ňu stará, nebolo podľa všetkého so žalobcom ako vlastníkom bytu dohodnuté, z čoho sa dá predbežne usudzovať, že žalovaná nemôže bez súhlasu žalobcu umožniť užívanie bytu aj iným osobám. Konštatoval, že tvrdenia žalobcu o takomto neoprávnenom užívaní však boli len všeobecné, nekonkrétne, nebolo zrejmé kto má byt užívať, o aký spôsob užívania ide, aký je vzťah týchto osôb k maloletej dcére alebo k žalovanej. V tejto súvislosti vyhodnotil, že vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu nemali uvedené tvrdenia žalobcu potrebnú relevanciu, keďže medzi tým, čo tvrdil, a tým, čo neodkladným opatrením žiadal, nebola potrebná súvislosť.

10. Vyhodnotil, že ani potrebu obmedziť žalovanú pri nakladaní s jej bytom žalobca dostatočne neosvedčil. Uviedol, že byt na A. E.. žalovaná nadobudla v roku 2014, teda vlastnila ho už niekoľko rokov predtým, než sa so žalobcom dohodla na starostlivosti o maloletú a o bydlisku maloletej, a odvtedy nenastala žiadna nová skutočnosť, odôvodňujúca obmedzenie vlastníckeho práva žalovanej. Mal tiež za to, že žalobca neosvedčil ani skutočnosť, nasvedčujúcu tomu, že sa žalovaná hodlá zbaviť svojho majetku, keď nebolo zrejmé, že na inzerátoch bol byt žalovanej. Vyslovil názor, že žalobcovi v súčasnosti nehrozí žiadna bezprostredná a nenapraviteľná ujma a na obmedzenie vlastníckeho práva žalovanej neexistuje taký relevantný dôvod, aký súd uznal v konaní sp. zn. 12C 36/2019, keď iba akási vzájomná reciprocita nemôže byť dostatočným dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie oba návrhy žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne v zmysle ust. § 262 C.s.p. v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie vo veci samej.

12. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a ním navrhované neodkladné opatrenia nariadiť. Závery súdu prvej inštancie o neodsvedčení hmotnoprávneho nároku vo veci samej, v ktorej sa domáha vypratania nehnuteľnosti, považoval za veľmi predčasné a súdu vytkol, že svojim názorom prejudikoval výsledok žaloby bez toho, aby sa vykonalo dokazovanie. Namietal aj nesprávne právne posúdenie veci, a to v súvislosti s dohodou zo dňa 13.03.2019 predloženou žalovanou, keď tvrdenia žalovanej v súvislosti s ňou považoval za účelové. Poukázal na to, že jediná záväzná rodičovská dohoda bola schválená rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P 236/2018-39 zo dňa 10.01.2019. Opätovne zdôraznil, že žalovaná nedisponuje právnym titulom, na základe ktorého by bola oprávnená užívať jeho byt, napriek tomu sa odmietla vystať. Za užívanie bytu mu nehradí žiadne protiplnenie, hoci on je vlastníkom bytu, spláca za byt úver a hradí takmer všetky náklady spojené s vlastníctvom bytu, pričom konaním žalovanej mu vzniká škoda. Uviedol, že hoci je vlastníkom bytu, nemá kontrolu nad svojim majetkom, nevie, akým spôsobom je byt a jeho zariadenie užívané, či žalovaná zariadenie nepoškodzuje alebo nedemontuje, alebo nevnaša do bytu veci, s ktorými on nesúhlasí. Poukázal tiež na to, že žalovaná umožňuje užívanie jeho bytu jej priateľovi (otcovi jej druhého dieťaťa). Vysvetlil, že neodkladné opatrenie, aby mu žalovaná vydala jeden exemplár kľúčov a umožnila vykonanie obhliadky žiadal preto, lebo mu žalovaná dlhodobo bráni vykonať obhliadku bytu, a tým hrubo zasahuje do jeho vlastníckeho práva. Nesúhlasil s tým, že súd argumentáciou v bode 20. uprednostnil právo na nedotknuteľnosť obydľia žalovanej, čím mu zostalo len holé vlastníctvo, kedy je síce vlastníkom bytu, ale nemôže vykonať žiadne zo svojich práv a zostávajú mu len povinnosti spojené s postavením vlastníka. Jeden exemplár kľúčov žiadal len za účelom obhliadky bytu, aby skontroloval svoj majetok. Zastával tiež názor, že žalovaná mu svojim konaním bráni v plnení povinností, ktoré mu vyplývajú zo zákona č. 182/1993 Z.z. a vystavuje ho riziku, že si od neho niekto bude uplatňovať náhradu škody. V tejto súvislosti citoval ust. § 11 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Mal potom za to, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery, pretože dochádza k porušovaniu jeho vlastníckeho práva, môže dôjsť ku škode na jeho majetku ako aj k vzniku jeho zodpovednosti za škodu tretích osôb. Zdôraznil, že nežiadal, aby mohol neobmedzene vstupovať do bytu len preto, že je vlastníkom, ale uloženie povinnosti žalovanej strpieť obhliadku bytu ním vykonanú

za podmienky, že výkon obhliadky žalovanej oznámi 24 hodín vopred a vykonaná ju za jej osobnej prítomnosti. Vyjadril presvedčenie, že nariadenie neodkladného opatrenia žalovanú nijakým spôsobom neobmedzí.

Ohľadom zamietnutia jeho druhého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa akéhokoľvek nakladania s bytom na A. XX/E F. Q., ktorý je v jej výlučnom vlastníctve (okrem uzatvorenia odplatnej nájomnej zmluvy), poukázal v prvom rade na to, že v konaní na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 12C 36/2019 boli na návrh žalovanej (v predmetnom konaní žalobkyne) nariadené dve neodkladné opatrenia, ktorými mu bola uložená povinnosť strieť neobmedzený vstup a užívanie jeho bytu žalovanou a ich dcérou, ako aj uložený zákaz s predmetným bytom nakladať. Uviedol, že obe rozhodnutia rešpektuje, ale voči obojmu podal odvolanie. Uviedol, že oba uvedené návrhy žalovaná odôvodňovala aj tým, že chce mať s dcérou zachovanú právnu istotu v bytovej otázke a zabezpečený psychický komfort. V tejto súvislosti zdôraznil, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou bytu na A. XX/E v Bratislave, a teda má plne zachovanú právnu istotu v bytovej otázke bez ohľadu na jeho byt. Vyjadril názor, že žalovaná sa úmyselne snaží vytvoriť situáciu, aby sa dostala do bytovej tiesne, kedy nebude vlastniť žiadnu nehnuteľnosť a nebude disponovať žiadnymi finančnými prostriedkami, bude na materskej dovolenke s dvoma nezaopatrenými deťmi, a teda bez stáleho príjmu. Vysvetlil, že neodkladné opatrenie podal z dôvodu, aby žalovaná nemohla úmyselne seba a dcéru dostať do takejto bytovej tiesne, keďže on (žalobca) má vedomosť, že už vykonáva kroky k predaju svojho bytu, keď týmto zámerom sa ani netajila a mnohokrát uviedla, že byt na A. K. hce predať, pričom uvedené je zrejme aj z inzerátu - ponuky na predaj bytu. Uviedol, že má odôvodnenú obavu, že žalovaná predajom bytu ohrozí nielen riešenie bytovej otázky seba a ich spoločnej dcéry, ale aj uspokojenie jeho nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia, náhradu nákladov a prípadnú náhradu škody, ktoré mu vzniknú za obdobie, kedy bude žalovaná užívať byt v jeho vlastníctve. Na preukázanie svojich tvrdení, že inzerát sa týka predaja bytu žalovanej, pripojil ním zhotovené fotografie, preukazujúce, že ide o totožný byt ako v inzeráte (na fotografiách sa má nachádzať žalovaná v kuchyni tohto bytu). Uviedol tiež, že nemá žiadne pochybnosti, že ide o byt žalovanej, keďže ho on pôvodne vlastnil a zariadil a následne ho žalovanej predal. Argumentoval tiež tým, že predmetný byt je zaťažený záložným právom Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorej nároky by v prípade predaja museli byť uspokojené a žalovanej by neostali finančné prostriedky na zabezpečenie adekvátneho bývania pre ňu a jej deti, keďže úver žalovaná čerpá cca 4 až 5 rokov a jeho zostatok by bol vysoký. Mal za to, že takto žalovaná vystaví seba aj deti riziku bytovej tiesne a bude chcieť neoprávnene bezplatne bývať v jeho byte. Zdôraznil, že v záujme ochrany jeho práv je neodkladné opatrenie potrebné, aby sa predišlo jeho ujme, ktorá mu bezprostredne hrozí. Zopakoval, že neodkladná úprava pomerov strán je odôvodnená, pretože ak by žalovaná svoj byt bezodplatne previedla alebo predala tretej osobe, došlo by k nenapraviteľnej ujme na jeho strane. Zdôraznil, že žalovaná plánuje svoj byt predať a vykonáva aj kroky k jeho predaju a tým mieni neoprávnene a neprimeraným spôsobom zasahovať do jeho vlastníckeho práva. Nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia považoval za opodstatnené aj z dôvodu, že nemá vedomosť o aktuálnych záväzkoch žalovanej. Záverom súdu prvej inštancie vytkol, že rozhodol jedným uznesením o dvoch odlišných návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia, čo bolo neúčelné a spôsobilo, že jeho rozhodnutie je zmätočné, nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné.

13. Žalovaná sa k návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu žalobcu nevyjadrila v stanovenej lehote, určenej odvolacím súdom v prípise zo dňa 15.08.2019, doručenom jej právnej zástupkyňi dňa 26.08.2019.

14. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým boli oba návrhy žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanej zamietnuté, je vecne správne, preto ho podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil. Po preskúmaní oboch návrhov žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnutého uznesenia ako i súdneho spisu dospel totiž k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že pre nariadenie žalobcom požadovaných neodkladných opatrení neboli splnené predpoklady. Keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia, obmedzí sa v odôvodnení potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov, uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p. a k odvolacím námietkam žalobcu.

15. Podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p. súd môže pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa ust. § 325 ods.1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. c) a d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, a aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa ust. § 326 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa ust. § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Citované zákonné ustanovenia upravujú neodkladné opatrenie ako inštitút procesného práva, ktorého účelom je rýchla (okamžitá) úprava právnych pomerov strán sporu. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje zákon osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby takejto dočasnej úpravy pomerov strán, teda osvedčenie, že bez úpravy právnych pomerov by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Musí teda ísť o taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu a bezodkladnú súdnu ochranu. Vždy je potom potrebné skúmať, či je nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený, a či je neodkladné opatrenie potrebné. Ako správne vyhodnotil už súd prvej inštancie, existenciu vyššie uvedených skutočností je povinný osvedčiť jeho navrhovateľ. Súd prvej inštancie potom postupoval správne, keď skúmal podmienky pre nariadenie neodkladných opatrení, teda v prvom rade či žalobca osvedčil svoj nárok, ktorý žiadal chrániť ním navrhovanými neodkladnými opatreniami, ním tvrdené skutočnosti, nebezpečenstvo bezprostredne mu hroziacej ujmy, a naliehavú potrebu úpravy pomerov strán súdom. Odvolací súd po preskúmaní návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, žaloby žalobcu, napadnutého uznesenia ako i súdneho spisu taktiež nezistil žiadny dôvod, na základe ktorého by bola úprava pomerov medzi sporovými stranami súdom naliehavo potrebná.

17. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a to, že žalobca nepreukázal naliehavú potrebu dočasne upraviť pomery sporových strán ním navrhovaným neodkladným opatrením, keď aj podľa názoru odvolacieho súdu výlučne pre účely rozhodovania o jeho návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil dôvodnosť svojho nároku, ktorému žiadal poskytnúť súdnu ochranu, teda svoj hmotnoprávny nárok vo veci samej, teda, že možno predbežne usudzovať, že žalovaná nie je oprávnená byť užívať a že jej pravdepodobne bude uložená povinnosť byť vypratáť. S týmto dôvodom, ktorý viedol súd prvej inštancie k zamietnutiu návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Po preskúmaní žaloby žalobcu, návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnutého uznesenia ako i súdneho spisu dospel totiž k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že žalobca svoj tvrdený nárok, ktorý žiadal súdom chrániť neodkladným opatrením, neosvedčil. Podľa ust. § 329 ods. 2 C.s.p. je pre neodkladné opatrenie rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd považuje za potrebné vysvetliť, že nakoľko o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje súd v lehote podľa ust. § 328 ods. 2 C.s.p., ktorá nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie, rozhoduje výlučne na základe osvedčenia podstatných skutočností, ktoré vymedzuje jednak ust. § 326 ods. 1 C.s.p. v rámci zákonných náležitostí návrhu a jednak ust. § 325 ods. 1 C.s.p., pokiaľ ide o podmienky nariadenia neodkladného opatrenia. Osvedčenie skutkových tvrdení navrhovateľa neodkladného opatrenia znamená, že jeho tvrdenia sa na základe predložených dôkazov javia ako vysoko pravdepodobné, pričom dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa neodkladného opatrenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že bez osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy.

18. V posudzovanom prípade žalobca požadoval neodkladnými opatreniami upraviť pomery sporových strán a v prípade prvého návrhu žalovanej uložiť povinnosť vydať žalobcovi do troch dní jeden pár kľúčov od bytu v jeho vlastníctve (ktorý užíva žalovaná s ich dcérou) a tiež strieť vykonanie obhliadok

bytu, vykonané žalobcom, resp. ním splnomocnenou osobou za podmienky, že výkon obhliadky oznámi žalobca žalovanej vopred a vykoná ju za osobnej prítomnosti žalovanej, a to do právoplatného skončenia konania o veci samej, v ktorom sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanej do troch dní vypratať predmetný byt. Druhým návrhom sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s bytom na Tomášikovej ulici, ktorý je v jej vlastníctve, taktiež až do rozhodnutia o veci samej (presné znenie žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia je uvedené vyššie).

19. Odvolací súd preto v prvom rade preskúmal, z akých skutočností vyvodzoval žalobca potrebu úpravy pomerov strán druhým navrhovaným neodkladným opatrením, ktorým požadoval uloženie povinnosti žalovanej zdržať sa akéhokoľvek nakladania s bytom v jej vlastníctve na A. E., a to vo vzťahu k žalobe, ktorú podal vo veci samej. Procesný nárok na nariadenie neodkladného opatrenia by sa mal totiž opierať o pravdepodobnosť nároku vo veci samej, a aspoň o jeho osvedčenie. Zo žaloby žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáha vypratania bytu v jeho vlastníctve, nachádzajúceho sa na E. K. na B., vyplýva, že žalobca zjednodušene povedané tvrdí, že je výlučným vlastníkom predmetného bytu, ktorý nadobudol do vlastníctva dňa 06.06.2018, že spláca úver, ktorým je byt zaťažený, a že žalovaná, ktorá je jeho bývalou partnerkou, užíva tento jeho byt (spolu s ich R. B.) neoprávnene, a teda je povinná ho vypratať, čo napriek jeho výzve zo dňa 19.02.2019 neurobila. Odvolací súd konštatuje, že žalobca príslušným listom vlastníctva preukázal, že je od 06.06.2018 výlučným vlastníkom predmetného bytu, a výzvou zo dňa 19.02.2019 preukázal, že žalovanú vyzval na uvoľnenie bytu do 31.03.2019, na poskytnutie aspoň jedného vyhotovenia kľúčov od bytu s odôvodnením, že žiadnym kľúčom nedisponuje, pretože jej všetky vyhotovenia kľúčov prenechal, a na umožnenie osobnej obhliadky bytu. Ako je už uvedené vyššie, žalobca tvrdí, že žalovaná užíva jeho byt neoprávnene. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe nepoprela, že žalobca je vlastníkom predmetného bytu, a že ona spolu s ich dcérou tento byt užíva, poprela však tvrdenie žalobcu, že byt užíva neoprávnene. Vysvetlila, že po rozpade ich vzťahu so žalobcom uzavreli dňa 12.03.2018 dohodu, ktorou sa žalobca zaviazal, že ich dcére B. daruje trojizbový byt na ulici K. na B., a to po jeho obstaraní na čiastočný hypotekárny úver, pričom sa zaviazal tento úver splácať až do jeho splatenia. Uviedla tiež, že sa so žalobcom dohodli tak, že do predmetného bytu sa spolu s dcérou nasťahovali. Poukázala na to, že žalobca aj v konaní pred Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 38P 236/2018 potvrdil, že maloletej dcére, ktorá je zverená do jej osobnej starostlivosti, daruje predmetný byt, a jej (žalovanej) umožní byt užívať, čo vyplýva aj z jej emailovej komunikácie so žalobcom. Žalovaná tieto tvrdenia preukázala listinnými dôkazmi a žalobu žiadala zamietnuť, keď konanie žalobcu, ktorý sa snaží ju a ich dcéru z bytu vypratať, považovala za v rozpore s ich dohodou a tiež s dobrými mravmi.

20. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na vyššie uvedené argumenty strán a v konaní nimi predložené listinné dôkazy, nie je pre účely rozhodovania o jeho návrhoch na nariadenie neodkladných opatrení nárok žalobcu na vypratanie bytu s poukazom na to, že žalovaná užíva jeho byt neoprávnene, ničím osvedčený. Pre účely nariadenia predbežného opatrenia totiž nie je osvedčený taký nárok, ktorý nevyplýva zo žiadneho predloženého, prípadne tvrdeného dôkazu. V posudzovanej veci naopak žalovaná predložila dôkazy, ktoré tvrdenie žalobcu o tom, že užíva jeho byt neoprávnene (čo by malo zakladať nárok žalobcu na vypratanie bytu žalovanou), v tomto štádiu konania, kedy ešte neprebehlo dokazovanie, výrazne spochybnili, ak nie vyvrátili. Ako správne vyhodnotil už súd prvej inštancie, tieto dôkazy zatiaľ svedčia o tom, že žalovaná užíva po dohode so žalobcom jeho byt, ktorý mal obstaráť práve pre ich spoločnú maloletú dcéru, ktorá je po dohode zverená do starostlivosti žalovanej. Z dôkazov teda predbežne vyplýva to, čo tvrdí žalovaná, teda že medzi stranami bola uzavretá dohoda o tom, že byt budú užívať žalovaná s ich spoločnou dcérou. Napokon, aj zo samotnej výzvy žalobcu (adresovanej žalovanej) zo dňa 19.02.2019 vyplýva, že žalobca prenechal žalovanej všetky vyhotovenia kľúčov od predmetného bytu, čo v tomto štádiu konania len zosilňuje váhu argumentov a dôkazov predložených žalovanou o tom, že byt užíva oprávnené. I keď sa žalobca v odvolaní snažil vážne záväznosť dohody strán zo dňa 12.03.2018 spochybniť a argumenty žalovanej s ňou spojené hodnotil ako účelové, okrem zotrvania na tvrdení, že žalovaná užíva jeho byt neoprávnene, nepriniesol žiadne protiargumenty ani vysvetlenie, za akým účelom potom, ak nie za účelom splnenia dohody, byt vôbec kúpil, a prečo, ak nie za účelom umožnenia užívania bytu, prenechal žalovanej všetky vyhotovenia kľúčov od predmetného bytu. Odvolací súd dospel pri odvolacom prieskume k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že výhradne pre účely posúdenia naplnenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, nemožno nárok žalobcu považovať za osvedčený, hoci výsledok žalobcom iniciovaného sporu o vypratanie prejedukovať nemožno. V súlade so závermi ustálenej výkladovej praxe treba totiž pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nárok považovať za osvedčený vtedy, ak je tu v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia aspoň pravdepodobnosť jeho existencie, čo však nie je prípad prejednávanej veci, v ktorej sa v danom štádiu konania nárok žalobcu proti žalovanej na vypratanie bytu nejaví ako pravdepodobný.

21. Po závere, že zatiaľ, a výlučne pre účely rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, žalobca neosvedčil pravdepodobnosť dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, je zrejmé, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobca požadoval uloženie povinnosti žalovanej zdržať sa akéhokoľvek nakladania s bytom v jej vlastníctve na A.I. E., neboli splnené. Žalobca v návrhu a opakovane v odvolaní zjednodušene povedané tvrdil, že žalobkyňa mieni svoj byt na A. predať, a tým sa dostať do bytovej tiesne a bude chcieť neoprávnené bezplatne bývať v jeho byte, čím mu hrozí nenapraviteľná ujma. Ním navrhovaným neodkladným opatrením (a tvrdenou hrozbou ujmy) by sa súd mohol bližšie zaoberať len vtedy, ak by žalobca osvedčil aspoň pravdepodobnosť svojho nároku, ktorý uplatnil žalobou, teda nároku na vypratanie jeho bytu, pretože navrhované neodkladné opatrenie súvisí práve a výlučne len so žalobou uplatneným nárokom na vypratanie, keď by malo pri dôvodnosti žaloby slúžiť k zmareniu (teoretickej a žalobcom len predpokladanej) možnosti argumentácie žalovanej bytovou tiesňou. Ako už bolo uvedené vyššie, v danom štádiu konania nie je nárok žalobcu na vypratanie bytu žalovanou osvedčený, naopak, žalovaná zatiaľ a pre účely rozhodovania o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila, že byt žalobcu užíva oprávnené. Neosvedčenie samotného tvrdeného nároku, ktorý žalobca žiadal súdom chrániť neodkladným opatrením, vedie potom bez ďalšieho k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, bez potreby sa zaoberať ďalšou (odvolacou) argumentáciou, ktorou žalobca odôvodňoval hrozbu jeho ujmy. Ak súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým požadoval uloženie povinnosti žalovanej zdržať sa akéhokoľvek nakladania s bytom v jej vlastníctve na Tomášikovej ulici, zamietol pre nesplnenie podmienok pre jeho nariadenie, rozhodol správne a odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

22. Vo vzťahu k prvému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej vydať mu do troch dní jeden pár kľúčov od bytu v jeho vlastníctve (ktorý užíva žalovaná s ich dcérou) a tiež strpieť vykonanie obhliadok bytu, vykonané žalobcom, resp. ním splnomocnenou osobou za podmienky, že výkon obhliadky oznámi žalobca žalovanej vopred a vykoná ju za osobnej prítomnosti žalovanej, a to do právoplatného skončenia konania o veci samej, odvolací súd konštatuje, že týmto návrhom sa žalobca dovoľával súdnej ochrane ako vlastníka predmetného bytu. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia zamietol, keď neprijal tvrdenia žalobcu o ujme, ktorá mu nenariadením neodkladného opatrenia hrozí, a dospel k záveru, že nie je dôvod na to, aby žalobca do bytu vstupoval a vykonával jeho obhliadky, ani dôvod na to, aby mal kľúče od bytu, ktoré mu umožnia do neho vstupovať, keď priznal žalovanej právo na nedotknuteľnosť obydlika a právo na súkromie. Odvolací súd so všetkými dôvodmi, ktoré viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu tohto návrhu žalobcu, súhlasí, v celom rozsahu si ich osvojuje, a preto nepovažuje za potrebné ich opakovať (ust. § § 387 ods. 2 C.s.p.) a odkazuje na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

23. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia v tejto časti považuje za potrebné doplniť, že i keď žalobca preukázal, že je výlučným vlastníkom bytu, ktorý užíva (zatiaľ sa javí, že oprávnené) žalovaná s ich dcérou, bol povinný tiež osvedčiť, že je tu reálne nebezpečenstvo a bezprostredne mu hroziaca ujma, ktorej možno zabrániť práve ním navrhnutým neodkladným opatrením. Ohrozenie práv a hrozba bezprostrednej ujmy žalobcu musí byť konkrétna a žalobca ju musí vždy osvedčiť, nestačí ju iba tvrdiť. Chýbajúce osvedčenie bezprostredne hroziacej ujmy nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ide o opatrenie, ktoré je namieste nariadiť len vtedy, ak je práve kvôli zabráneniu určitej reálne hroziacej konkrétnej ujme potrebné bezodkladne, teda rýchlo a okamžite zasiahnuť súdnym rozhodnutím. Možno teda zhrnúť, že ak žalobca navrhol voči žalovanej nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sledoval dosiahnutie úpravy pomerov sporových strán (či už „natrvalo“ v prípade navrhovaného uloženia povinnosti žalovanej vydať mu do troch dní kľúče od bytu, alebo „dočasne, do právoplatného skončenia konania o veci samej“ v prípade uloženia povinnosti žalovanej strpieť vykonanie obhliadok bytu), mal povinnosť tvrdiť a osvedčiť, že bez takejto úpravy pomerov mu vzhľadom na konkrétne konanie žalovanej reálne a bezprostredne hrozí ujma, ktorej môže zabrániť len rozhodnutím (neodkladným opatrením) súdu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu však žalobca naliehavosť potreby ochrany svojich práv navrhovaným neodkladným opatrením neosvedčil.

24. Po preskúmaní tohto návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ako aj žalobcom a žalovanou predložených listinných dôkazov, nezistil odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie žiadny dôvod, na základe ktorého by bola úprava pomerov medzi sporovými stranami neodkladným opatrením naliehavo potrebná. Dospel totiž k záveru, že žalobca ničím neosvedčil, že bez nariadenia neodkladného opatrenia by mu hrozila ujma na jeho právach, ani že nebezpečenstvo určitej konkrétnej ujmy je reálne, a že mu bezprostredne hrozí. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj v odvolaní tvrdil len toľko, že ako vlastník bytu nemá kontrolu nad svojim majetkom, nevie, akým spôsobom je byt a jeho zariadenie užívané, či žalovaná zariadenie nepoškodzuje alebo nedemontuje, alebo nevnáša do bytu veci, s ktorými on nesúhlasí, a že jeden exemplár kľúčov žiadal len za účelom obhliadky bytu, aby skontroloval svoj majetok. Tvrdil tiež, že môže dôjsť k (nekonkrétnej) škode na jeho majetku ako aj k vzniku jeho zodpovednosti za škodu tretích osôb. Odvolací súd dospel k záveru, že i keď žalobca preukázal, že je vlastníkom bytu, neosvedčil, že mu vzhľadom na konanie žalovanej hrozí nejaká reálna a bezprostredná ujma, a neosvedčil, že úprava vzťahov medzi sporovými stranami rozhodnutím súdu je naliehavo potrebná.

25. Žalobca ničím neosvedčil, ba dokonca ani len netvrdil žiadnu konkrétnu situáciu alebo konanie žalovanej, ktoré by odôvodňovalo okamžitý zásah súdu rozhodnutím o nevyhnutnej úprave pomerov sporových strán. Žalobca v návrhu netvrdil a ani žiadnymi dôkazmi neosvedčil, že by žalovaná byt riadne neudržiavala, alebo dokonca poškodzovala jeho zariadenie, prípadne iné relevantné skutočnosti. Z jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani nevyplýva, že by vyššie uvedené konanie zo strany žalovanej bezprostredne hrozilo. Žalobca v návrhu síce tvrdí, že má odôvodnenú obavu o svoj majetok a obavu z nenapraviteľnej ujmy, tieto svoje obavy však nepodložil žiadnymi konkrétnymi tvrdeniami a ani dôkazmi. Neodkladné opatrenie však nie je možné nariadiť výlučne na základe subjektívneho názoru žalobcu, že žalovaná by mohla konať tak, ako sa on domnieva, ak predloženými dôkazmi neosvedčil žiadne skutočnosti, ktoré by túto jeho obavu odôvodňovali. Práve naopak, ak chcel žalobca dosiahnuť nariadenie neodkladného opatrenia, bol povinný osvedčiť, že bez úpravy právnych pomerov strán práve ním navrhovaným neodkladným opatrením je určité jeho konkrétne právo ohrozené, pričom hrozba ním tvrdenej nenapraviteľnej ujmy musí byť bezprostredná a reálna. Je potom namieste konštatovať, že žalobca svoju subjektívnu obavu o svoj majetok ničím neosvedčil, preto je možné uzavrieť, že jeho tvrdenia zostali len v rovine jeho vnútorného presvedčenia, čo však na nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje. Odovzdanie kľúčov od bytu považuje aj odvolací súd z dôvodov, ktoré už vysvetlil súd prvej inštancie za úplne neprimerané. Žalobca navyše v odvolaní tvrdil, že kľúče žiadal len za účelom obhliadky bytu, čo je v úplnom rozpore s jeho tvrdením, že obhliadky bytu mieni vykonávať len za prítomnosti žalovanej, čím sám vylúčil dôvodnosť svojho návrhu na vydanie kľúčov neodkladným opatrením. Odvolací súd zastáva tiež názor, že žalobcom zvolené znenie neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti žalovanej strpieť obhliadky bytu žalobcom by nemohlo vyriešiť situáciu ani v prípade, ak by žalobca bezprostredne mu hroziacu ujmu v súvislosti s konaním žalovanej osvedčil (čo však, ako už bolo uvedené vyššie, nie je prípad prejednávanej veci). Ako by práve „chodením žalobcu do bytu a vykonávaním obhliadok“ bolo možné zabrániť vzniku ujmy, ktorej sa žalobca obáva, zostalo totiž ním nevyšetrené a odvolací súd z jeho návrhu nezistil.

26. Ak žalobca navrhoval uložiť neodkladným opatrením žalovanej povinnosť „strpieť vykonanie obhliadok bytu, vykonané žalobcom resp. ním splnomocnenou osobou za podmienky, že výkon obhliadky oznámi žalobca žalovanej vopred a vykoná ju za osobnej prítomnosti žalovanej, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej“, odvolací súd uvádza, že takémuto návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť aj z ďalšieho dôvodu. V tejto súvislosti je namieste zdôrazniť, že súd je návrhom žalobcu, teda navrhovaným výrokom neodkladného opatrenia viazaný. Pri formulovaní výroku neodkladného opatrenia je dôležité si uvedomiť, že cieľom jeho nariadenia v tejto časti je dočasná úprava pomerov strán a tento cieľ by mal byť nariadením neodkladného opatrenia aj splnený. Nariadené neodkladné opatrenie by preto malo úplne a hlavne jednoznačne upraviť pomery strán tak, aby neboli žiadne pochybnosti o obsahu a rozsahu tejto úpravy, a táto úprava zároveň musí byť aj vykonateľná a vynútiteľná. Zo žalobcom navrhovaného znenia neodkladného opatrenia v tejto časti však nie je zrejmé, ako často a v akom presnom čase by sa mali obhliadky bytu konať (v ktorý deň a hodinu), ako dlho by tieto obhliadky mali trvať (teda aký dlhý čas je žalovaná povinná obhliadky strpieť), ani čo všetko by takéto obhliadky mohli obnášať, teda k čomu všetkému by bol žalobca v rámci obhliadky oprávnený. Ukladanie povinnosti žalovanej „strpieť vykonanie obhliadok bytu, vykonané žalobcom resp. ním splnomocnenou osobou za podmienky, že výkon obhliadky oznámi žalobca žalovanej vopred a vykoná ju za osobnej prítomnosti žalovanej“ bez

uvedenia kedy presne a po akú dlhú dobu je žalovaná povinná strpieť vykonanie obhliadok bytu, a bez uvedenia akým spôsobom a v akom rozsahu by mala byť obhliadka bytu žalobcom vykonaná, je neurčité a nevykonateľné, a nenapĺňa cieľ neodkladného opatrenia, ktorým je úprava pomerov sporových strán. Žalobca zároveň ničím neodôvodnil, prečo by mala žalovaná strpieť vykonanie obhliadok bytu vždy, keď jej to žalobca vopred oznámi (čo by mohlo byť pri nariadení takéhoto neurčitého neodkladného opatrenia aj denne). Žalobcom navrhované znenie neodkladného opatrenia je potom podľa názoru odvolacieho súdu tiež neprimerané a ako také príliš (zbytočne) zasahujúce do práva žalovanej na ochranu súkromia a do jej práva na nedotknuteľnosť obydlija. Odvolací súd preto uzatvára, že návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti a v ním požadovanom znení by ani za splnenia podmienok určených Civilným sporovým poriadkom nebolo možné vyhovieť, keďže ním navrhované znenie neodkladného opatrenia je neurčité a pomery strán sporu by neupravilo, naopak, prinieslo by do ich pomerov len nevyriešené otázky a zmätok.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené je potom nepochybné, že pre nariadenie žalobcom požadovaných neodkladných opatrení neboli splnené zákonné podmienky. Ak súd prvej inštancie oba návrhy žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, rozhodol správne a odvolací súd s jeho rozhodnutím súhlasí.

28. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).